

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil, pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Alianța cu Germania

Opera politică dela 7 Octomvrie 1879, plăsmuită de Bismarck și Andrassy, a format epocă în istoria Europei.

Atât suveranul monarhiei austro-ungare, cât și împăratul Germaniei, împreună cu bărbații lor de stat și cu șefii militari, voiesc acum să încheie o nouă alianță, prin care să se lărgească și să se adâncească raporturile din vechea alianță a acestor două state.

Lărgirea și adâncirea alianței viitoare ar putea consta din faptul, că tratatul nou nu va putea fi denunțat, nici desfăcut de părțile contractante. De alt cum, la timpul său, așa dorise și Bismarck.

Ce a îndemnat pe marele om de stat să caute legături atât de strânse cu monarhia noastră, care la 1859 și la 1866 pierduse războiul?

La întrebarea aceasta găsim răspunsul în memoriile publicate de fostul cancelar german.

Situația geografică a marilor puteri europene este: Anglia n'are în apropierea sa nici o vecinătate. Franța se mărginește, dintre marile puteri, cu Germania și Italia. Frontiera italiană-franceză este apărată de natura locului; prin urmare Franța își poate concentra toată forța militară la hotarul german, lung de 400 kilometri. Rusia are doi vecini din aceste puteri: Germania și Austro-Ungaria. Dar împărăția Germaniei se învecinează cu trei state mari: cu Franța, cu vechea Rusie pe o întindere de o mie patru sute kilometri, și cu Austro-Ungaria

pe o întindere de 700 kilometri. Aceste hotare nu sânt întărite dela natură. Va să zică, Germania înainte de război avea un hotar strategic lung de 2500 kilometri, de șase ori mai lung decât Franța.

Din această situație geografică se explică înarmările Germaniei, care a voit să se apere, nu să atace vecinii.

Bismarck, care avea să aleagă între alianța cu Austria, ori cu Rusia, s'a hotărât pentru cea dintâi, căci avea, între alte motive, cu mult mai mare încredere în fidelitatea monarhiei noastre, decât în cuvântul țarului.

Aproape aceleași interese au condus și politica lui Andrassy. Monarhia era de asemenea vecină cu trei mari state, între care Rusia panslavistă și cu gânduri de ofensivă de sine înțeles nu se putea înțelege cu Austro-Ungaria, care voia să se mărginească la defensivă.

Rusia de astăzi însă nu mai este Rusia veche. Ea deocamdată încetează de a mai fi mare putere, cu intenții de cucerire. Astfel partea militară a contractului de alianță cu Germania ar avea probabil mai puțină valoare, și lucrul de capetenie ar fi să-l formeze punctele cu raport la partea economică, politică și culturală a statelor aliate.

O alianță militară adâncită, — când abea s'a ivit ideea alianței generale a ligei popoarelor în scopul desarmărilor, — n'ar putea decât să provoace țările din înțelegere să-și reclădească și ele acordul lor, adâncindu-l spre paguba păcii, care în loc să se apropie, fuge din calea noastră.

Este adevărat, că statele vor căuta

și pe viitor să fie cât mai puțin isolate; dar adevărat este și aceea că felul alianței poate cuprinde în sine sâmburii unui nou război.

Când noul tratat va fi înaintat parlamentelor, se va vedea mai bine, cum se plănuiește rezolvirea chestiunilor economice și de altă natură, care ne privesc atât de aproape.

Reforma electorală. După știri din Budapesta, comisiunea parlamentară va termina desbaterile, asupra proiectului de reformă electorală, în timp de două săptămâni. După aceasta proiectul va ajunge în plenul camerei, unde va fi discutat în ședințe de opt ore pe zi.

Presa din capitală află, că între Apponyi și Andrassy există ceva deosebire de păreri, prin care se împiedecă sau cel puțin se întârzie formarea partidului cu participarea acestor doi șefi.

o scrisoare deschisă. Deputatul din camera ungară, contele Schönborn-Buchheim, a adresat alegătorilor săi din Munkács o scrisoare deschisă, unde declară, că nu reforma electorală a pricinuit caderea lui Tisza dela guvern, ci invidia factorilor austriaci pentru rolul important ce a știut Tisza să-i câștige pe seama Ungariei.

Numitul deputat apără compromisul în chestiunea dreptului de vot; apoi vorbește despre întâmplările boeme, și zice, că Ungaria nu poate să trăiască în comunitate cu o Austrie boemă.

Oficii nouă în Boemia. Prin ordonanță ministerială austriacă, apărută în Reichsgesetzblatt din 19 Mai a. c., se înființează în regatul Boemiei 12 oficii, care au să se ocupe cu afacerile aparținătoare locotenenței. Conducătorii acestor oficii se numesc căpitani de district. Teritoriul lor de activitate poartă numirea de district.

Oficiul de sub conducerea unui căpitan de district are numele de guvern districtual.

Primul guvern districtual se înființează în 1 Ianuar 1919 în Leitmeritz pentru districtul leitmeritzian și în Königliche-Weinberge pentru districtul din ținutul orașului Praga.

Cercul de activitate al căpitanilor de district este acela al locuitorului, care va exercita controlul. Capitala Praga și comunele politice, care se țin de dansa, vor sta sub stăpânirea nemijlocită a locotenenței din Boemia.

Arondarea făcută prin ordonanța ministerială are de scop să asigure mersul liniștit al mecanismului administrativ.

Ordonanța ministerială a produs nu puțin agitație între boemi, cari zic că sânt nedreptățiți, deoarece, după părerea lor, trebuiau să se creeze opt districte, unde locuitorii sânt exclusiv boemi; ordonanța însă împarte districtele așa, ca germanii și boemii să fie mestecați pe cât se poate pretutindenea, și astfel germanii să contrabalanțeze pe boemi. Aceștia mai sânt nemulțumiți și din cauză că nu s'a lămurit încă nici chestiunea de limbă pe teritoriul districtelor.

Cea mai bună pace. Comandantul primei armate române, generalul Grigorescu, a dat la Iași o masă în onoarea prim-ministrului Al. Marghiloman. La acest prilej generalul a făcut declarația, că Marghiloman a obținut, în împrejurările actuale, cea mai bună pace posibilă pentru România. Este un mare succes diplomatic, care îndreptățește speranța, că Al. Marghiloman va conduce țara pe calea cea bună.

Ministrul prezident român, în răspunsul său, arată că armata a intrat nepregătită în război pe un front imposibil de lung: patru sute de kilometri. Armata și-a împlinit datoria. Vorbind despre Basarabia, prim-ministrul accentuează, că țara aceasta n'a fost câștigată la Chișineu, ci la tratativele de pace dela București. Marghiloman își asigură la urmă auditorii, că România fără sprijinul Germaniei și Au-

FOIȘOARA

† George Coșbuc

1866—1918

George Coșbuc este născut în satul Hordou, lângă Năsăud, în 8 Septemvrie 1866, din familie preoțească.

Nu se cunosc multe amănunte din viața sa înainte de a trece în regatul roman. A învățat la Năsăud (1884) și la Cluj, (1884—1887), dar mare parte din cultură și-a făcut-o singur.

După ce a lucrat câțiva ani la Tribuna din Sibiu, a trecut în 1890 în România. A fost câțva timp profesor și ziarist în București, colaborând la cele mai importante ziare și reviste și întemeind el însuși câteva reviste, («Vatra» 1894). A fost apoi funcționar superior la Casa Școalelor.

Primul volum care i-a stabilit reputația este *Balade și idile* (Buc. 1893), dar el avea până atunci o activitate literară de aproape 10 ani. Publicase prin reviste diferite poezii, iar în 1885 dăduse la lumină un mic volum în Biblioteca Tribunei din Sibiu *Pe pământul Turcului*, după care urmă: *Blestem de mamă* (1885), *Fata craiului din cetini* (1886), *Draga mamei* baladă (1886), *Fulger*, poveste în versuri (1887).

Aparițiunea volumului din 1893 s'a făcut tocmai în vremea când poezia românească se afla în stare de criză. Eminescu stăpânea toate spiritele și produsese un mare număr de imitatori. Ideile pesimiste ce se desfăceau din operele lui, critica în contra organizației sociale răspândită de socialiști, precum și ideile lor cosmopolite care apelau la «muncitorii din toate țările», negațiunea sau batjocorirea ideii de patrie, toate acestea lăsau o stare de adâncă deprimare în suflete.

Nici un scriitor din regat nu putea să reacționeze în potriva acestei situațiuni. Vlahuță o constata, se întreba dacă trebuie s'o atribue «melancoliei secolului care moare» și îndemna pe tineri să se inspire din alte izvoare, să adâncească viața poporului, să înalțe pe eroii lipsiți de slavă, să facă a se naște o lume «nouă». Coșbuc răspundea acestei necesități. Lumea lui era cu adevărat nouă. Toți marii noștri poeți fusese sau oameni dintr'o clasă socială înaltă, sau orășeni mulțumiți cu starea lor, ori nemulțumiți și revoltați de nedreptatea și de disprețul ce suferiau dela cei bogați și sus puși, sau filozofi cari cugetaseră asupra problemelor cari frământau pe oameni în toate țările.

Coșbuc e poetul sătean care și-a început cariera, dacă am putea zice astfel, ca poet în sat, luând parte la viața țără-

nească chiar după ce se dusesse la învățătură. Ne spune cu mare sinceritate într'un articol că, dacă n'ar fi învățat carte și ar fi rămas în locul său de naștere, el ar fi fost rapsodul satului. De aceea dl Dobrogeanu Gherea în studiul critic ce a publicat asupra-i (1897) l-a numit *poetul țărănimii*.

Deși publicate în volum de-abia în 1899, poeziile din colecția a doua *Fire de tort* sânt compuse în cea mai mare parte cam în aceeași epocă cu cele precedente. De aceea putem vorbi deodată despre amândouă.

Subiectele poeziilor acestora sânt foarte variate. Cele mai multe sânt narrative, sânt cu adevărat *balade*. Acestea se pot împărți în patru grupări:

a. Cu subiecte erotice, cum este «Crăiasa zănelor», care arată triumful amorului pământesc față de un ideal care ar trece de hotarele acestei lumi. Se poate alătura cu «Luceafărul» lui Eminescu, lăsând, bineînțeles, la o parte faptul că aceasta se poate interpreta ca o poezie simbolică. În opera lui Eminescu avem o față de împărat care e iubită de un Luceafăr, dar acesta, când e aproape să-și piarză nemurirea, vede că mai puternică este iubirea pământească. La Coșbuc zănele au fugit într'un palat departe de lume ca să scape de mrejele dragostei, dar un

tânăr travestit ajunge la ele și însăși crăiasa cade în ispită și trece în lumea muritoare.

b. Cu subiecte din viața sufletească a țărânului. Aci vedem obiceiurile țărănești și concepția țărănească despre probleme sociale sau sufletești. Poetul spune că avea de gând să scrie un ciclu întreg de poeme de acest fel, dar în volumele de cari vorbim avem numai nunta («Nunta Zamferei») și moartea (Moartea lui Fulger). Pentru a înălța importanța narațiunilor, poetul ne înfățișează nu simpli săteni, ci împărați: Zamfira e fata unui împărat pe care o pețesc crai din toate părțile lumii, Fulger este fecior de împărat și moare în luptă. Obiceiurile acestei lumi împărătești sânt primitive, ca și ale simplilor țărani, dar mărite în raport cu puterea și cu rolul împăraților. În acest cadru se găsește închisă discuția problemei vieții și morții. Aflăm concepția țărânului: viața trebuie s'o trăiești și s'o primești așa cum ți se dă; să nu desperăm în fața morții, căci este dincolo o altă viață mai fericită. Mai departe nu trebuie să mergi:

Nu cerceta aceste legi,
Căci ești nebun când le n'nelegi.

c. Cu subiecte din istoria românească, cum este «Voichița lui Ștefan», «Ștefănița Vodă» și «Pașa Hasan». Cea mai importantă este cea din urmă, care povestește

stro-Ungariei n'ar fi astăzi mai bogată în teritoriul său cu 45 mil. chilometri pătrați și cu trei milioane de suflete.

Wilson și războiul. Agenția Reuter anunță din Newyork: Președintele Wilson a ținut o vorbire la o serbare de-a Crucii Roșii, zicând: Datoria noastră cea dintâi este să dobândim războiul; a doua datorie este să-l terminăm cu vrednicie. Am auzit deunăzi, că trebuie să dăm 5 milioane de oameni. De ce trebuie să ne mărginim la cinci milioane? Am cerut congresului să nu pună nici o limită; căci congresul și noi toți dorim, ca orice vapor, care duce oameni și material, să fie încărcat în fiecare călătorie cu atâția oameni și material, câți poate suporta. America, zice Wilson, poartă un război desinteresat (!), ea luptă pentru umanitate. Dacă dușmanul voeste pace, să-și arate pe față, prin reprezentanți acreditați, condițiile. Noi am desvelit pe-ale noastre. Priveliștea, ce ni se oferă astăzi, este starea de război a patru națiuni, care năzuiesc în egoismul lor să-și mărească teritoriul, împotriva alor 23 de guverne, ce reprezintă partea cea mai mare a lumii și sânt aliate pentru un scop comun nou și pentru o nouă unitate a vieții.

Dela sinodul eparhial din Arad

— Vorbirea de deschidere —

Prea Sfinția Sa, Episcopul Ioan I. Papp, a rostit la deschiderea sinodului eparhial din Dumineca Tomei 1918 următorul cuvânt:

Cristos a înviat!

Domnilor deputați!

«Mulțumindu-vă pentru ascultarea, ce ați dat și de astăzi de a Vă întruni aici la centrul reședinței noastre cu scopul ca luând cunoștință de starea afacerilor eparhiei noastre, să ne exercităm dreptul garantat prin statutul nostru organic, să ne consultăm asupra modului și a mijloacelor la promovarea intereselor bisericii noastre și a instituțiilor ei religioase-morale și culturale-economice și prin aceasta, adecă prin biserică și prin instituțiile ei, la prosperarea și întărirea statului nostru ungar, ai cărei credincioși cetățeni am fost, sântem și vom rămâne, declar sesiunea sinodului nostru eparhial ordinar, convocată pe ziua de azi, de deschisă».

Cuvânt de deschidere

Prea Sfinția Sa, episcopul Dr. Miron E. Cristea, a deschis sinodul diecezei Caransebeșului în 1918 cu următorul cuvânt:

Domnilor deputați!

Cristos a înviat!

Cei din clerul eparhiei Caransebeșului stăm încă sub impresiunea frumoaselor festivități dela desvălirea statutei fericitei împărătese și regine Elisabeta, care s'a

ținut a doua zi de Sf. Paști în prezența Alteței Sale Arhiducelui Albrecht, ca reprezentant al Maiestății Sale Regelui Carol IV. Deci nu pot să nu vă amintesc faptul, că biserica noastră dreptcredincioasă-română din eparhie a folosit acest nou prilej într-a-și manifesta neclătită sa alipire către iubita noastră patrie ungară și a reînnoi expresiunea fidelității sale omagiale față de înaltul tron, reprezentat prin tinerul arhiduce, care a lăsat în inima tuturor cele mai sincere simpatii.

Noi trebuie să-i fim în deosebi recunoscători, căci a fixat în cuvinte istorice virtuțile militare și cetățenești ale fiilor fostei granițe, zicând în cuvântarea Sa festivă... «și fiii fostei granițe au excelat din nou cu tradiționala lor fidelitate către rege, cu iubirea de patrie și vitejia lor. Viața și sângele și l-au dat pe altarul patriei».

Domnilor deputați!

Războiul atât de îndelungat, — precum în toată lumea, — așa și la noi a pus la grea încercare biserica și sublimile ei învățături. La începutul lui și în anii primi poporul întreg fusese cuprins de un puternic curent de sentimente religioase. Reînviase oarecum viața bisericească.

Bisericile s'au umplut, căci cei concentrați — în fața datorinței, de a aduce pentru tron și patrie suprema jertfă — simțeau o adâncă trebuință, de a se apropia de Domnul și de casa lui; iar rudeniile se grăbeau a cere ajutorul Celui de sus asupra celor plecați în război.

Astăzi însă ni se pare, că această evlavie a pierdut mult din intensitatea sa; ba se ivesc chiar semne de însălbătăcire a moravurilor.

Cruzimele inerente oricărui război și mai ales războiului din zilele noastre, purtat cu cele mai rafinate mijloace, au produs și generalizat impresia, că glasul Evangheliei lui Cristos este «glasul celui ce strigă în pustie».

Sublima învățătură a creștinismului despre «iubirea deapropelui» s'a prefăcut la unii în exploatarea de-apropelui; iar învățătura care formează culmea moralei creștine și se reasmează în sfatul «să arunci cu pâine în cel ce te lovește cu piatră» pare o utopie naivă în fața patimilor, ce s'au deslănțuit între popoarele cele mai culte ale omenirii.

În astfel de împrejurări nu-i mirare dacă credința scade și biserica dă de greutăți mari întru împlinirea misiunii sale.

Cu toate acestea biserica nu-i permis să rezigneze, slujitorii ei nu-i iertat să peardă din zelul chemării lor. Din contră greutatea situației trebuie să le întărească puterile, urmând îndemnul Mântuitorului, care le zice: «Îndrăzniți! Eu am biruit lumea».

De mult nu s'a impus clerului sfânta datorință, de a fi la culmea activității sale apostolice, ca generației de azi a preoției. Timpul cere dela toți o muncă conștientă și cu plan pentru îndreptarea celor de acasă; iar când se va reîntoarce la vetrele sale și mulțimea celor concentrați și mai ales a prizonierilor, — cari toți au umblat peste «mări și țări» și au convenit și conviețuit cu popoare deosebite și cu fel de fel de credințe și vederi: — acti-

vitătea bisericii și a preoților ei trebuie să fie și mai întărită.

Sufletul acestora poate să fie inficiat de cine știe ce aberațiuni și vederi otrăvite, știut fiind, că de sufletul omului se leagă mai ușor lucruri slabe, dacă nu are conducător constant și neobosit întru stăpînirea înclinărilor rele, întocmai cum în grădina, unde nu depui în continuă muncă încordată, buruienile vânoase înădușe florile nobile și delicate, ce reclamă continuă îngrijire.

Deci amvonul trebuie să învie nu numai în unele biserici, ci pretutindenea; și duh convingător trebuie să iasă din gura lui. Preoții trebuie mai mult ca oricând să se năzuească a se înzestra cu toate cunoștințele întru combaterea relelor, vițiilor și scăderilor, ce se vor ivi.

Ceice n'au înșși darul și priceperea a-și pregătit cuvântările, să consulte colecțiile de cuvântări de ale scriitorilor noștri mai buni. Apoi întru sprijinirea muncii lor să procure și ofere credincioșilor scrieri religioase, sau care conțin alte învățături sănătoase; cu un cuvânt să le dea *lectură bună*, care pe cei răătăciți să-i convingă despre calea greșită, pe care au apucat și să-i aducă la vederi sănătoase.

Completă va fi în această privință activitatea preoției numai, dacă în toate comunele se va interesa de creșterea religioasă și a tinerimii, *catehizând regulat și cu succes*.

Durere înăă, că pe lângă toate stăruințele noastre tot mai sânt comune, unde catehizația se face numai așa, de mântueală; ba în unele locuri cu anul nu se ține de loc; și adeseori dela organe străine de biserică trebuie să aflăm despre asemenea gravă întrelăsare.

Este păcat strigător la cer, că în privința educării tinerimii, mai ales pe viitor, să nu fie toate organele bisericii la înălțimea chemării lor. Preoția trebuie să se preocupe în corporațiunile sale și de asemenea momente superioare ale chemării sale, căci acuși va trece și ora a 11.

Un lucru mai recomand preoției și tuturor fruntașilor bisericii noastre, pe care cu ușurință îl poate îndeplini ori și cine. Mulți dintre prizonieri cari au petrecut timp mai îndelungat în alte țări, prin tabere etc. se vor fi dedat la nelucrare sau chiar la lene și trândăvie, mai ales dacă vor fi fost hrăniți rău și tratați neuman. Iar din lene se știe, că izvoresc multe rele. Vestitul Carlyle zice: «În lumea aceasta există numai o monstruositate, și acela e leneșul».

Gospodăriile celor mai mulți sânt acum de 4 ani pe mâna unor brațe slabe de femei, sau de copil. Ele așteaptă brațele probate ale bărbatilor absenți. Aceștia trebuie îndrumați la muncă înnoită, pe care Alecsandri o numește «muncă sfântă dela țară», întocmai precum Carlyle afirmă «că munca cuprinde în sine ceva sfânt».

Munca va fi deci cea mai bună conlucrătoare a clerului întru împlinirea grelei sale misiuni, căci mare adevăr cuprinde vorba lui Carlyle: «Prin muncă se nobilizează omul». «Unde-i muncă» — continuă Carlyle «dispar buruienile și spinii sălbatici, — și lanuri frumoase se ridică în locul lor... iar omul muncitor înceată a fi un agru plin de buruiene, sau o pustie.

Să ne gândim numai la sufletul celui ce se apucă de cel mai de rând soi de lucru. Din momentul, când își începe munca, întreg sufletul muncitorului îl cuprinde un anumit grad de adevărată armonie. Sentimente de îndeeală, poftă, supărări, jale, descurajare, chiar desperare, stăpînesc adeseori sufletul unui năimit sărac, precum și al altor oameni, ca și cum te-ar încunjura niște câni cu dinții rânjiți. Dar îndată ce te dedici cu zel muncii tale, amuțesc câinii și se retrag la locurile lor. Atunci omul devine om cu adevărat. Iar sfânta căldură a muncii devine ca un foc curățător, care arde toate veninurile, ce-i otrăvesc sufletul... și armonia binefăcătoare și plină de liniște din el se susține».

Deci în interesul îndreptării credincioșilor noștri indemn și eu dela acest loc pe toți slujitorii bisericii noastre ortodoxe române din eparhie, că acum, când trăim zile grele, să înceapă și să desvualte o activitate intensivă sub deviza vechilor călugări, cuprinsă în maxima: «Laborare et orare», adecă credință și muncă.

Toasturile suveranilor

La dineul dat în Sofia în onoarea părechei imperiale și regale a monarhiei noastre, regele Ferdinand al Bulgariei a rostit următoarele cuvinte:

Maiestatea Voastră împărătească și apostolică regească! Ziua de azi e pentru mine și poporul bulgar o zi de sărbătoare. Mie, patriei mele, și în special popoului meu îi face o deosebită bucurie, că putem saluta în capitala Bulgariei pe Maiestatea Sa, tinărul domnitor al monarhiei dunărene, împreună cu Maiestatea Sa împărăteasa regină Zita. De când Maiestatea Voastră în timpuri atât de viitoare a luat în primire glorioasa moștenire a tronului austro-ungar, de prima dată faceți drumul spre Sofia, și cu această ocaziune ca aliat și ca cel mai tinăr reprezentant al acelei tradiționale pretinii, care leagă patriile și popoarele noastre într'un mod atât de norocos, Vă salut în aceste momente sărbătorești cu un sincer Bine ați venit!

Cu deosebită satisfacție îmi reamintesc de acele numeroase legături, care — pe lângă amicitia de arme, căreia împreună cu victorioasa noastră aliată Germania, se poate mulțumi strălucitele succese pe diferitele câmpuri de luptă, — țin strâns legată Bulgaria cu monarhia austro-ungară.

Un șir întreg de evenimente importante, care au avut o mare înrăurire asupra statului nostru tinăr și dornic de înaintare, a cărui soarte ajunse de multe ori în mari primejdii, și care în simpatia marelui monarhii dunărene și în special în persoana răposatului domnitor Francisc Iosif I a găsit o protecțiune atât de viguroasă, a legat și mai strâns aceste două țări.

Aceste legături îndreptătesc dorința noastră de a avea hotar comun cu statele Maiestății Voastre, dorință, care azi o vedem realizată și care va da un nou imbold dezvoltării economice și politice a Bulgariei și va forma puntea de legătură cu puterile centrale.

Atotputernicul, care în lupta noastră neegală, dar victorioasă de până acum, nu

un episod din lupta dela Călugăreni. Având ca izvor pe Bălcescu, ne arată cum, după înfrângerea lui Sinan, comandanții fugiau să se pună la adăpost și cum Mihai urmărește pe unul din ei: Hasan Pașa. Vitejia lui Mihai, spaima Turcului, în a cărui imaginație eroul român lua proporții uriașe, toate acestea sânt zugrăvite în mod admirabil. Și ca formă de vers și ca imagini, poezia aceasta e una din cele mai bune ale lui.

d. Cu subiecte exotice, ca «Regina Ostrogoților» și «El Zorab».

În aceste două volume sânt și câteva poezii lirice: «Doina», «Noi vrem pământ» și «Cântec barbar». Cele două din urmă sânt cântece de revoltă, cu accente sălbatice, în care energia expresiunii este, poate, fără pereche în literatura noastră. Cea dintâi este o apostrofă către «Doină», în care arată, ca și poezia poporană, rostul acestui cântec în viața sufletească a neamului românesc, care vede într'însa expresia sentimentului dragostei, ca și durerea despărțirii și a înstrăinării, ca și revolta în contra nedreptății și a asupririi.

O parte din poeziile din aceste volume sânt descriptive. Mai numeroase sânt însă acestea în al treilea volum intitulat foarte ciudat *Ziarul unui pierde vară* (1902). Sânt pasteluri, dar deosebite de

ale lui Alecsandri; în ale lui Coșbuc e mai multă mișcare, e priveliștea diferitelor aspecte ale naturii, vară, eamnă, noapte, seară, dimineață, cu amestecul omului care trăiește, se bucură, muncește, suferă în mijlocul naturii. Gherea socotește că în descrierea frumuseților naturii Coșbuc întrece pe Alecsandri.

Coșbuc a scris, în 1899, două cărți asupra războiului independenței: *Povestea unei coroane de oțel* și *Războiul pentru neam*. Studiile ce-a făcut ca să le scrie, i-au inspirat o sumă de poezii cu subiecte relative la faptele vitejești din această epocă. După Alecsandri el este al doilea cântăreț mare al acestor lupte; dar lucrarea lui e mai complexă: sânt mai multe la număr poeziile, sânt mai complicate povestirile, sânt mai variate înfățișările faptelor. El are darul de a reînvia trecutul și, prin aceasta, poeziile sale din acest ciclu vor forma un material bogat de cultură patriotică.

O parte din cele vechi și câteva poezii nouă a adunat în 1904 în broșura: *Cântece de vitejie*.

Dar activitatea lui Coșbuc este neobosită. El a întreprins să traducă operele marilor scriitori străini, a tradus în versuri exametre (idee nu tocmai fericită) Eneida lui Vergiliu, apoi Georgicele aceluiaș poet, a tradus din Terentiu (Parmeno) și din

Schiller. Piesa acestuia «Don Carlos» s'a reprezentat pe scena teatrului național în 1910 cu mare succes.

G. Adamescu.

Costea

— De George Coșbuc —

Vine Costea din război,
Și cu el vin alții doi.
Fața arsă, trupul supt,
Straiul colbuit și rupt.
Dar de multă voie bună
Sună codrii și răsună.

Cel mai tinăr chiotea:
«Alelei, puicuța mea!
De m'aș mai vedea acasă,
Mire eu și tu mireasă!»
Cel mai vârstnic dintre ei:
«Dragi bujori, copiii mei!

Știu, că-mi les mereu în drum
Doar mă văd acum acuma!»
Doi cântau, cel mai vâsta;
Costea, el tăcea-tăcea.
«Alelei, tu Costeo, frate,
Spune-ne ce gând te bate?»

«Măi fărtați, nu-mi aflui rost;
Vesel eu ca voi am fost.
Mă gândeam la maica, biata,

Eu în foc, sub cruce tata, —
Și de-odă! așa din drum
M'a prins jalea nu-știu-cum!

Voe rea să nu vă faci:
Mi-a venit, și o să-mi treacă!»
Cei doi cântă, codru sună,
Și tustrei merg împreună.
Când ajung la moara-nouă,
Calea lor se face 'n două.

Doi pe râu în jos s'au dus,
Costea, el pe râu în sus.
Singer, și pustiu ce-i malul!
Și 'ndemna cu vorbe calul:
«Sboară, murgule, cu mine!
Sboară, că să sbor îmi vine!

Tinăr ești de patru terni,
Câmp ai larg să mi te-asterni!
Nu te-opri, fărtațe drag,
Până la măicuța 'n prag!»
Și cu murgul el vorbea,
Murgul trează înțelegea.

Gândul fulgeră cu sborul,
Dar mai fulger sboară dorul.
Sboară calul rândunel —
Costea tot cu jalea 'n el.
Când a fost pe la răstoace,
Ochiul stâng a prins să-i joace.

În sat Costea când intra,
Cucușia 'n turn cânta,

ni-a denegat binecuvântarea sa, va sprijini și mai departe cauza noastră comună și ne va duce la sfârșit norocos și drept.

Cu inima plină de această speranță ridic paharul meu pentru fericirea Maiestății Sale Împărătești și reginei, și pentru gloria armatei austro-ungare, cu acea dorință, ca Maiestatea Voastră după terminarea acestui titanice război să vă bucurați din îndurarea lui Dumnezeu încă multă vreme de o domnie liniștită și mănoasă, spre fericirea monarhiei habsburgice și a popoarelor Maiestății Voastre. —

Monarhul nostru Carol a răspuns prin următorul toast:

Maiestate! De când, în urma morții gloriosului meu înaintaș, am urcat tronul, am avut dorința vie, să vizitez pe Maiestatea voastră aici în capitală și să vă exprim sentimentul de prietenie sinceră, care leagă la oală patriile noastre, tronurile noastre și popoarele noastre. Mă bucur că această dorință a mea s'a împlinit.

Adânc pătruns de primirea de care ne-a împărțit Maiestatea voastră și poporul bulgar aliat, pe mine și pe Maiestatea Sa Împărătească și regina, rog pe Maiestatea voastră să primească adânc simțita noastră mulțumită pentru cordialul salut de bine-ventare.

Ca aliat neclintit, viteazul popor bulgar poartă de ani de zile ca și Austro-Ungaria, Germania și Turcia lupta grea, pe care sântem constrânși să o ducem pentru existența, libertatea și independența țărilor noastre. Nu ne-am ajuns pe deplin ținta, dar cu încredere firmă și neșovăitoare văm apropiindu-se ziua, care va răsplăti popoarele noastre pentru toate suferințele lor cu o pace cinstită și binecuvântată.

Fie ca poporul bulgar, în urma luptelor sale victorioase, sub conducerea înțeleaptă a Maiestății voastre, să-și vadă fructele, câștigate cu grele jertfe, asigurate pentru toate timpurile.

Am neclintită încredere, că vechea prietenie dintre Bulgaria și Austro-Ungaria, după terminarea norocoasă a războiului, se va consolida tot mai mult; fiind acum în nemijlocită vecinătate, ea va deveni și mai intimă.

Rog pe Atotputernicul să îplinească doririle mele de bine pe calea apucată de Maiestatea voastră și de Bulgaria, și ridic paharul pentru fericirea Maiestății voastre, pentru gloria vitezei armate bulgare și pentru viitorul poporului bulgar.

Textul tratatului de pace între România și Puterile Centrale (Urmare)

Capitolul al patrulea

Articolul XIII.

Părțile contractante renunță reciproc la despăgubirea cheltuielilor de război, adică la cheltuielile statului pentru conducerea războiului.

Pentru regularea pagubelor de război, rămân rezervate convenții speciale.

Capitolul al cincilea

Articolul XIV.

Teritoriile române ocupate de forțele militare ale Puterilor aliate, cu rezerva dispozițiilor din capitolul al treilea, vor fi părăsite la un termen asupra căruia se va

Iar când a bătut la poartă,
Mă-sa 'n casă caldă-moartă!
Cât a plâns cu ochi merei
Așteptând copilul ei!

Și n'a fost nici mângăiată
De-al vedea măcar odată! —
Și prin noapte 'n capul gol,
Costea 'n mijloc de ocol,
Să-și mai stingă 'n vânt afară
Capul foc și gândul pară.

El sub tunetul de tun
S'a bătut ca un nebun.
Parcă de-și iușea el pașii,
Mai curând periau vrăjmașii.
Și-l mâna un singur gând,
Să se 'ntoarcă mai curând.

Și la ce? Pustiu și gheață!
Mă-sa-l mai ținea 'n viață
Când era sub plumbi și fum,
Numai ea! Și-acum — acum? —
De-ar începe iarăși toiu,
Ah, de-acum de-ar fi războiul!

face înțelegere mai târziu. Pe timpul ocupației, efectivul armatei de ocupație, fără a se socoti formațiunile întrebuintate la exploatarea economică, nu vor trece de șase divizii.

Articolul XV.

Până la ratificarea tratatului de pace actuala Administrație de ocupație, cu drepturile exercitate de ea până acum, rămâne în ființă. Totuși îndată după semnarea tratatului de pace, guvernul român este în drept să facă numirile și scoaterile din serviciu cari i se vor părea potrivite pentru complectarea de funcționari.

Articolul XVI.

După ratificarea tratatului de pace Administrația civilă a teritoriilor ocupate va fi predată autorităților române, potrivit articolelor XVII până la XVIII.

Articolul XVII.

Până la părăsirea teritoriilor ocupate se va alătura, după dorința guvernului român, pe lângă Ministerele române, câte un funcționar civil al Administrației de ocupație, ca să ușureze pe cât se poate trecerea administrației civile asupra autorităților române.

Apoi, autoritățile române vor trebui să dea urmare dispozițiilor pe care comandantul armatei de ocupație le vor socoti necesare în interesul siguranței teritoriilor ocupate, precum și al siguranței, al întreținerii și al împărțirii trupelor lor.

Mijloacele de comunicație, și îndeosebi căile ferate, posta și telegraful, vor rămâne, până la nouă dispozițiuni, sub administrația militară; ele se vor pune la dispoziția autorităților și populației României potrivit învoielilor ce se vor încheia în această privință.

Conclucarea comandamentului de căpetenie, cu privire la regularea circulației banilor și plăților, și îndeosebi la gestiunea Băncii naționale române și a Cassei centrale a băncilor populare, rămâne rezervată pentru o convențiune specială.

Articolul XVIII.

Jurisdicția în teritoriile ocupate va fi reluată, în toată întinderea ei, de tribunalele române, cu rezerva dispozițiilor dela alineatele 2, 3.

Jurisdicția asupra persoanelor cari fac parte din armata de ocupație, și anume atât în afaceri penale, cât și în afaceri civile, cât și puterea polițienească asupra acestor persoane rămâne, în toată întinderea ei, asupra Puterilor aliate.

Acțiunile penale împotriva armatei de ocupație vor fi judecate de către jurisdicția acesteia; tot asemenea va fi și pentru contravențiunile la dispozițiunile Administrației de ocupație, întrucât acestea rămân deocamdată în vigoare, conform articolului XXII, alineatul 1. Apoi afacerile, cu care s'au ocupat tribunalele înființate de Administrația de ocupație înainte de ratificarea tratatului de pace, vor fi terminate de acestea.

Articolul XIX.

Cu privire la comunicațiunea dintre teritoriile ocupate și cele neocupate, Comandamentul de căpetenie al armatei de ocupație va face împreună cu guvernul român, aranjamentele necesare. După aceasta, va trebui, între altele, ca reîntoarcerea în ținuturile ocupate să se facă numai în măsura în care guvernul român va asigura întreținerea celor întorși, printr'un import corespunzător de alimente din Moldova sau din Basarabia.

Articolul XX.

După ratificarea tratatului de pace armata de ocupație nu va mai putea face rechizițiuni fie în bani, fie în natură, cu rezerva dispozițiilor dela alineatul 2.

Dreptul Comandamentului de căpetenie al armatei de ocupație de rechizițiuni de cereale, de legume, de nutreț pentru vite, de lână, vite de carne, din produsele anului 1918, apoi din lemnărie, precum și de petrol și de derivate de petrol, rămâne în ființă, ca și dreptul de a lua dispozițiile necesare privitoare la extragerea, la prelucrarea, la transportul și la împărțirea acestor produse. Pentru aceasta, se va lua în cuvenită considerare stabilirea unui plan regulat de ridicare, precum și împlinirea trebuințelor interne române; în această privință rămân rezervate convențiunile ulterioare între Comandamentul de căpetenie și guvernul român.

Pe lângă acestea, guvernul român va trebui să dea urmare cererilor Comandamentului de căpetenie pentru executarea rechizițiilor pentru nevoile armatei de ocupație, tot așa și pentru rechizițiile de alte lucruri, care vor trebui să fie predate de România, conform convențiunilor ulterioare, ce se vor încheia cu dânsa.

Articolul XXI.

Cu începere dela ratificarea tratatului de pace, întreținerea armatei de ocupație, cuprinzându-se și rechizițiile făcute pentru ea, se vor face pe socoteala României.

Obiectele, cari nu se rechiziționează pentru armata de ocupație, se vor plăti cu începere dela ratificarea tratatului de pace, de puterile aliate din mijloacele lor proprii.

(Va urma)

Știrile zilei

La Petersburg. O delegație austro-ungară, alcătuită din mai mulți ofițeri și funcționari, a sosit la Petersburg. Delegația nu are nici o misiune politică. Scopul său este a discuta amănunțit chestiunea schimbului prizonierilor de război. Delegații locuiesc la consulatul austro-ungar, care este astăzi sub protectoratul consulului danez.

Manifestațiuni în Praga contrare statului. Se anunță oficial: Autoritățile din Praga s'au simțit îndemnate a lua măsuri împotriva manifestațiilor contrare statului și având caracterul de înaltă trădare. Și anume: Cu ocazia serbării culturale a jubileului teatrului național boem (la care au participat și croați și slovaci) s'au produs demonstrații politice, însoțite de mai multe cazuri de înaltă trădare. Poliția a oprit orice fel de întruniri și conducte, asemenea și purtarea de cocarde și insignii de ale statelor dușmane (albastru — alb — roșu). Gazeta lui Dr. Kramarz, *Narodni Listy*, a fost oprită pe timp nedeterminat să mai apară, pentru că scria cu simpatie despre statele înțelegerii.

Dela școlile secundare române din Brașov. În săptămâna trecută școlile medii române din Brașov — scrie G. T. — au fost inspectate timp de 4 zile de directorul suprem din circumscripția Clujului, Szentimrei István. Resultatul inspecțiunii a fost satisfăcător.

Codex Juris Canonici. Biserica romano-catolică din cele cinci continente ale lumii cu începere din ziua primă a Rusaliilor catolice, 19 Mai n. 1918 este provăzută cu noul cod de legi bisericești numit «Codex Juris Canonici.» În privința teritorială noul cod de legi are o extensiune cu mult mai mare decât avea dreptul roman pe timpul împăratului Justinian.

Din Finlanda. Telegramă din Stockholm anunță că numirea lui Svinhufvuds de președinte al Finlandei s'a întâmplat în urma unei lupte a agrarilor. Aceștia au combătut orice idee monarhică, dar cu 34 contra 29 voturi s'a decis a se da președintelui putere, care în temeiul constituției dela 1762 compete numai monarhilor.

Un conduct pentru petrol din Ploiești la Oderberg. Fiindcă englezii au deteriorat cele mai multe vagoane de petrol în România, puterile centrale se ocupă cu ideea construirii unui conduct de petrol dela Ploiești până la Oderberg pe o lungime de 1200 Km. Cheltuielile ar costa 15 milioane marce. Pe zi s'ar da pe calea aceasta 2600-3300 metri cubici de petrol.

Al treilea împrumut de război american. În America s'au făcut subscrieri pentru al treilea împrumut de război. S'a scris suma de 4117 milioane dolari.

În urma războiului submarin. Submarinele germane au scufundat până acum șaptesprezece milioane o sută șaptesprezece mii de tone din corăbiile comerciale ale înțelegerii.

Un legat întru eternizarea memoriei unui vrednic dascăl. Cucernicul paroh Vasile Jina din Subpeatră (comit. Turda-Arieș) surprins dureros de moartea grabnică și neașteptată a iubitului său fost coleg de școală și nedespărțit prieten Ioan Paicu, învățător în Calbor, întru eternizarea memoriei binecuvântate a lui, pune temei cu cor. 100 plătibile în rate, la «Legatul Învățătorului Ioan Paicu pentru ajutorarea copiilor săraci din Calbor aplicați la meserii». El va spori, între altele, cu darurile rudeniilor, cum și-a numeroșilor elevi eșii de sub mână dibace a învățătorului Paicu. Legatul se atașază la fondul Episcopului Nicolae Popea pentru masa învățăcelilor meseriași, al «Reuniunii sodalilor români din Sibiu». Pentru felul creștinesc și nobil, cum părintele Jina a eternizat memoria vrednicului dascăl Paicu și pentru jertfa adusă pe altarul clasei noastre de mijloc, exprimă sincere mulțumite: Vic. Tordășianu, președintele Reuniunii.

Contribuiri pentru sanator. În scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoși au contribuit în răstimpul dela 11 până la 17 Mai următorii: Rudolf Kuchar 2 cor. 72 fil., «Cassa de păstrare» din Săliște 30 cor. și 1% contribuiri benevole 83 cor. 97 fil. Pentru aceste daruri direcțiunea exprimă mulțumită. Oferte se primesc și în viitor la Cassa de asigurare a muncitorilor din cercul sibian, piața Zeughof nr. 5 și 6.

Coroane eterne. Cucernicul paroh Teodor Toader din Mărișel, cu prilejul reîntoarcerii sale norocoase din internare și ca prinos întru amintirea fostului ortac de suferințe și protopop al Bisericii-albe Dr. George Dragomir, decedat în Șoproș, a binevoit a dărui suma de 40 cor. din care cor. 20 la fondul Dr. P. Șpan pentru ajutorarea copiilor de moți aplicați la meserii, și 20 cor. la fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace. Pentru prinos exprimă sincere mulțumite Vic. Tordășianu, președintele Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Ordonanțe pentru haine. Din Buda-pesta se anunță ministrul de finanțe a pregătit o ordonanță cu privire la îmbrăcăminte. E vorba să se distribue bilete, însă mai înainte se va cuprinde tot materialul disponibil, și după intrarea în valoare a ordonanței numai pe lângă bilet se pot comanda haine. Prețul maximal al unui costum bărbătesc comandat este 800 cor.

Mersul trenurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocrih	la 6:43 i. d. a.
Ciznădie	7— "
Vinț	7:41 "
Copșa	12:27 d. a.
Ciznădie	3:44 "
Făgăraș	4:34 "
Turnu-roșu	6:04 "
Ocna (dela băi)	7:07 "
Copșa	10:23 noaptea.

Pleacă, spre:

Ciznădie	5:23 i. d. a.
Copșa	6:12 "
Făgăraș	10:13 "
Turnu-roșu	10:50 "
Ocna (la băi)	1:40 d. a.
Ciznădie	1:57 "
Copșa	3:47 "
Nocrih	4:06 "
Vinț	6:10 "

(Trenul Copșa dela 3:47 și dela 12:27 este tren de povară, are numai clasa a treia, și primește 30—40 pasageri, după cum este loc; la halte nu se oprește, ci numai la stații).

Enciclopedia română. Atragem atențiunea cititorilor asupra anunțului publicat în numărul nostru de astăzi de vechia librărie editoare W. Krafft din Sibiu, care ofere publicului ultimul rest al exemplarelor disponibile ale *Enciclopediei Române*. Astăzi, când mulți cărturari dispun de mijloace bănești mai bogate, decât altă dată, și când se fac atâtea cheltuieli pentru lucrări puțin folositoare, această publicațiune n'ar trebui să lipsească la casele intelectualilor noștri cu dare de mână, cu atât mai vartos, că în urma stărilor create de război, nu ne putem aștepta în timp apropiat la o nouă ediție a enciclopediei.

Cărți și reviste

Frunzișe din război. Versuri ardele-nești. Adunate și alese de E. Hodoș. O broșură de frumoase cântece. Costă 20 fileri. A se cere dela *Librăria Arhidiecezană*

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Sâmbătă, în 25 Mai: *Contele de Luxemburg*, operetă în 3 acte, de Lehar. Duminecă, d. a la 3 ore: *Vagabonzii* (Die Landstreicher). Seara: *Contele de Luxemburg*, a doua oară. Luni: *Doamna Suitner*, piesă nouă. Inceputul la: 7¹/₂ ore seara.

Teatru cinematograf. Apollo, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth. Sâmbătă și Duminecă, în 25 și 26 Mai: *Când nu-i inimă*, dramă. Luni: *Talfun*, după piesa lui M. Lengyel. Inceputul la: 7 și 9 ore seara.

„ARDELEANA”,

instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie (Szászváros).

Publicațiune de esarândare.

«Ardeleana», instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie, dă în arândă pe trei ani și anume pe 1919, 1920 și 1921 următoarele moșii:

Pe hotarul comunei Vinț (Alvincz) lângă gară un complex arător de 93 iugăre, cu arândă minimală de 8000 cor. la an, —

pe hotarul comunei Ilia (Marosillye) o moșie de 68 iugăre, din cari 50 arător, iar 18 grădină cu pomi, cu arândă minimală tot de 8000 cor. la an.

Ofertele să se înainteze la adresa institutului până la 14 Iunie a. c. n. Direcțiunea își rezervă dreptul a accepta plusofertul, care-l va afla mai convenabil.

Orăștie, la 10 Mai 1918.

(105) 3—3

Direcțiunea.

Anunț de căsătorie.

Un negustor român în etate de 31 ani, care dispune de un capital de peste 6000 cor. în bani gata, vrea să se căsătorească cu o domnișoară sau doamnă văduvă fără copii, în etate dela 15 până la 40 de ani, inteligentă și bună gospodină, care să se priceapă la vânzarea în cârciumă, boltă și trafic, la gătirea bucatelor și susținerea curățeniei, să vorbească, scrie și citească perfect limba română și maghiară, dacă știe și germană e mai bine. Avere sau zestre să aibă în bani gata dela 3000 cor. în sus. Doritoarele de a încheia o astfel de căsătorie, au a trimite în decurs de 30 zile, în plicuri duple, ofertele provăzute cu fotografia, indicând averea de care dispun, și etatea. Ambele plicuri să fie provăzute cu marcele postale cerute la recomandată. Ne ajungând la vreun bun înțeles, la dorința fotografia se retrimite. Ofertele sunt a se adresa la Administrația acestei foi, sub I. 1886. 3. 15. V.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare următorii numeri din

Biblioteca școlară

îngrijită de V. Stan, profesor.

- Nr. 1. Legende, de S. Fl. Marian.
2. Epulsat.
3. Balade populare, de V. Alecsandri.
4. Din lumea paserilor, legende după S. Fl. Marian.
5. Sentinela română, de V. Alecsandri.
6. Prihorul.
7. Împăratul Rogojină.
8. În noaptea sfântă.
9. Țara pomilor.
10. Luptele lui Traian cu Dacia, după A. Vlăduț.
11. În Nazaret.
12. De Crăciun.

Prețul: de fiecare număr 10 fil. plus porto postal recomandat 40 fil.

Potire, Discuri, Linguri,
rife, Cădelnițe, Cruci și
: : : Cădelnițe : : :

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană.

Editura W. Krafft în Sibiu.

„Enciclopedia Română”

publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”

de

Dr. C. Diaconovich.

Acest dicționar enciclopedic urmărește scopul de a populariza științele și artele, de a lăsa cunoștințele folositoare în sinul poporului român și în deosebi de a oferi o iconă cât mai fidelă a întreg trecutului și a tuturor stărilor actuale ale românilor.

„Enciclopedia română” a fost publicată cu concursul a peste 200 autori, între cari numeroși membri ai Academiei Române, profesori dela universitățile din București, Iași, Viena, Lipsa, Praga și S. Petersburg, și mulți alți distinși scriitori români din toate ramurile științelor și artelor; ea cuprinde în 3 volume mari 37,622 articole cu 6 harte confecționate în marele stabiliment Brockhaus din Lipsa, 3 planuri și 167 ilustrațiuni.

„Enciclopedia română” a fost premiată cu medalia de aur atât în anul 1903 la Expoziția științifică din București, cât și la Expoziția jubilară aranjată în același oraș în anul 1906.

Prețul publicațiunii întregi (în 3 volume broșate) este de 70 coroane. (După terminarea războiului editura va furniza la cerere și scoarțe speciale pentru legarea volumelor.) Nr. 109 1—3

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihai Păcăpian,

protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminariilor, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adăus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu—Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,
idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu— : Nagyszeben, se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,

Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunii înainte de împărtășirea cu s. cuminăcătura ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminăcătura; rugăciunile de seară și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumoasă, în coloare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul „Miluște-mă Dumnezeu”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seară; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte neazuri.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în coloare roșie și vântă cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corectă și frumoasă nu numai pentru trebuințele sufletului ale oricărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 250 cor. + porto 20 bani.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Presinălțatului împărat și rege Francisc Iosif I, sub îngrijirea și binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Ioan Meșanu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumoasă în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.